Γενικά
Πάφος ✓
Ελευθερία
Τύπος

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ.

Ἐκ Πάφου 24 Αὐγούστου 92.

Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι καὶ ὑμεῖς, Κύριε Συντάκτα καὶ οἱ παραπολουθήσαντες τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Μονῆς Ἁγ. Νεοφύτου ἐν τῷ ὑμετέρῳ φύλλῳ συζήτησιν, αὐθεμιαν βλέπουσιν ἀνάγκην ὅπως ἐπανέλθω ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, διότι ἐκ τῆς ἀσθενείας ἢ μᾶλλον τῆς ἐντελοῦς ἐλλείψεως ἐπιχειρημάτων ἐκ μέρους τῶν ἀπρεπειραθέντων νὰ μᾶς ἀντικρούσωσι δὲν ἠλαττώθησαν τὸ παράπαν τὰ πράγματα ὡς ἔχουσι καὶ ὡς τὰ περιεγράψαμεν· ἀλλ' ἀκριβῶς πρὸς τοῦτο τὸ συμπέρασμα θέλω νὰ ὑποβιβάσω τοὺς ἀναγνώστας διὰ τῶν τελευταίων τούτων ἐπιμέρων.

Καὶ πρῶτον μὲν ὁ «Κύπριος» δὲν ἔγραψεν εἰμὴ ἀπολογίαν τινὰ ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἣν ὁμολογουμένως δὲν εἴχομεν ἀνάγκην, διότι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἡμετέρας μοιρᾶς ἐπέπιπτεν ἐπὶ τῶν παραμορφωσάντων τὸ πρᾶγμα προσώπων ἐνώπιον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς. Μᾶς εἶπε λοιπὸν ὁ «Κύπριος» πῶς καὶ πότε καὶ τί ἔπραξε ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ ὑποβάλλουσα τὸν Ἡγούμενον εἰς περιοριστικοὺς κανόνας, ἀλλὰ διατὶ ἀκριβῶς, ποῖα εἰσὶ τὰ σφάλματά του δὲν μᾶς ἔδωκε νὰ καταλάβωμεν. Ἀλλ' ἔχομεν τελευταίως τὸν «Οὔτινα» ὅστις λίαν ὀλιγαρκὴς τῇ ἀληθείᾳ περιωρίσθη εἰς τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ὁ Ἡγούμενος δὲν ἐδημοσίευσε λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεώς του. Τὸ ἐπιχείρημα ἤθελεν εἶσθαι ἀκαταμάχητον, ἐὰν οἱ κριταὶ ἡμῶν εὑρίσκοντο ἐν Νέᾳ Γόρκῃ ἢ Βουένος Ἄϊρες· ἀλλ' ἐν Κύπρῳ ὅπου οὐδεὶς τῶν ἀναγνωστῶν ἐνθυμεῖται νὰ δημοσιευθῇ Ἰσολογισμὸς Ἐκκλησιαστικῆς διαχειρίσεως ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου τῶν καθιδρυμάτων, τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἄχρι τοῦ ἡμετέρου Ἁγ. Κενδέα, δὲν πιστεύω ἡ ἔλλειψις αὕτη τοῦ Ἡγουμένου νὰ τὸν καθιστᾷ ἄξιον περιορισμῶν Ἡμεῖς δὲν ἐκρίνομεν τὸν Ἡγούμενον ἀπολύτως, ἀλλ' ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἐν Κύπρῳ συνδέλφους του καὶ ἐν τῇ συγκρίσει ταύτῃ εὕρομεν αὐτὸν εἰς θέσιν λίαν εὐνοϊκήν, ὡς ἀπεδείξαμεν διὰ πραγματικῶν γεγονότων λεπτομερῶς καὶ ἀκριβῶς ἀνευρεθέντων καὶ ὑπὸ τοῦ ὑποστηρίξαντος ἡμᾶς «Ἑνὸς ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Πάφου». Ἀπὸ καρδίας ἠθέλομεν εὐχηθῆ νὰ μὴ ἦσαν τόσον εὔκολοι οἱ ὅροι τῆς συγκρίσεως καὶ ἠθέλομεν σιωπήσει.

Πάφιος.

Αλήθεια
27)8/9/1892